J. Klumper

ARBORICULTURA

ORGAAN VAN DE VERENIGING
VAN OUDLEERLINGEN EN LEERLINGEN DER
RIJKSTUINBOUWSCHOOL TE BOSKOOP
OPGERICHT 3 DECEMBER 1938 TE BOSKOOP

JUNI 1951 - REDACTIE-ADRES: BIEZEN 70, BOSKOOP - NO. A 13

Jaarverslag 1950.

In het jaarverslag over 1949 kon ik geen opgewekte toon laten horen over de ontplooiing van het verenigingsleven.
Hoewel de leden in Boskoop geregeld in contact bleven met de vereniging, doordat de fuifen en lezingen normaal doorgang vonden, dreigden vele oud-leerlingen van de school het contact met de vereniging te verliezen daar zij vruchteloos bleven uitzien naar het Arbori-orgaan.
Wij moeten niet vergeten dat onze vereniging twee categorieën leden telt: de oud-leerlingen en de leerlingen.
De leerlingen hebben hun wekelijkse soosavond (of moet ik zeggen „konden hebben" — het bezoek is nog steeds niet daverend). Verder hebben zij hun sportwedstrijden, de diverse interessante en vaak leerzame lezingen, 3 maal in het jaar een fuif en wanneer zij nu maar zorgen in het begin van het verenigingsjaar een actief leerlingen-bestuur te kiezen (zoals de laatste jaren gelukkig het geval was) floreert dat alles wel.
De oud-leerlingen der school zijn meestentijds ver van Boskoop verwijderd en kunnen aan het verenigingsleven, als boven omschreven, geen deel nemen. Het enige waarnaar zij uitzien en waardoor zij het contact behouden met de school en Arbori is het periodiek verschijnende Arbori-orgaan.
Alleen door middel van dit orgaan behouden zij een prettige herinnering aan een gelukkige en onbezorgde Boskoopse tijd en wij kunnen ons zonder moeite voorstellen, dat al heel wat brieven geschreven zijn door oud-klasgenoten naar aanleiding van een berichtje in de Personalia.
Wij kunnen het nu gerust een schande noemen, dat in 1949 geen enkel orgaan is uitgekomen. Dat het bestuur zulks inzag mag blijken uit het feit, dat zij de penningmeester machtigde over het jaar 1950 geen contributie in te vorderen.
Het is mij nu een groot genoegen te kunnen mededelen, dat twee frisse, jonge krachten in de redactie-commissie getreden zijn en hun voortreffelijk werk in 1950/51 werkt het vertrouwen, dat nu voor een lange reeks van jaren in de moeilijkheden met het orgaan voorzien is.
In 1950 verschenen twee organen en in Februari 1951 kregen wij het laatste orgaan in de brievenbus.
Eind Mei mogen wij een nieuwe proeve van het kunnen van de nieuwe redactie tegemoet zien, doch...... beide heren beklagen zich nu reeds over gebrek aan copie.
Laat een ieder een voorbeeld nemen aan de heer J. Harteveldt, die een uitgebreide en zeer interessante beschrijving gaf van het bedrijf der K.L.M. waar hij werkzaam is.
Zonder twijfel hebben vele van onze leden een interessante werkking; in het bijzonder zouden beschrijvingen van toekomstmogelijkheden in verre landen grote interesse opwekken.
Over de afdeling leerlingen kan ik kort zijn, daar zij zelf met een verslag uitkomt. De soosavond kon beter — de sport-beoefening is best, al kunnen de resultaten van de wedstrijden wel een knap in ons nadeel zijn.
De toneelclub heeft wel een bijzondere pluim verdiend; in Boskoop is het reeds bekend dat een fuif van Arbori een geslaagde avond garandeert. Prettig is de goede samenwerking tussen de jongelui (die toch immers ieder jaar wisselen), de heer Kromhout en mevr. Frissel.
28 April werd de Algemene Jaarvergadering gehouden. De heren J. Dijkhuis Jr. (Bibliothecaris) en Herm. J. Grootendorst (Commissaris) werden bij acclamatie herkozen.
De heer Spinter hield een vurig pleidooi de verzameling oude gebruiksvoorwerpen onder te brengen in een localiteit van de nu spoedig te verwachten uitbreiding der R.T.S.
Het is een beeld van deze tijd dat wij meermalen oude bekenden in Boskoop zien, die we nog niet in het vaderland terugverwachtten.
Ik eindig dan ook dit jaarverslag met de wens uit te spreken dat er nu toch eindelijk eens een meer normale en rustige tijd moge aanbreken.
Voor de afgestudeerden der R.T.S. moet de hele wereld open staan; voor een flinke kerel zal er in die wereld dan steeds plaats zijn.

De Voorzitter:
w.g. TH. BRANS
De Secretaris:
w.g. TH. KLUMPER

Arbori-Voorjaarsfuif 13 April 1951.

Onze toneelclub heeft het aangedurfd op deze fuif de gebruikelijke blijspelen eens af te wisselen met 'n „detective". Het stuk zelf was goed, al vonden wij de eerste acte erg langdradig en zonder veel actie. Over het algemeen werd er goed gespeeld in „De Kat en de Kanarie", vooral in het tweede en derde bedrijf. Van de dames vonden wij Mammie, Susan Sillsby en Annabella West het beste; van de heren Harry Blythe en Paul Jones. Na de bloemen en de verloting werd het bal verzorgd door Jack Reddlers Rhythm Club. Nooit klonk er meer lawaai in het Verenigingsgebouw en nooit werd er met zoveel overgave geswingd door de aanwezigen dan op deze fuif. Kortom, het was een ouderwets gezellig Arbori-festijn.

Jaarlijkse algemene vergadering op Vrijdag 20 April 1951.

Op deze Algemene vergadering kwamen weinig nieuwe punten naar voren.
Na de opening door de Voorzitter en de behandeling van de ingekomen stukken, kwam het verslag van de penningmeester ter tafel, waaruit bleek, dat er een batig saldo was van *f* 6,—, niettegenstaande het feit, dat er in 1950 geen contributie geheven is.
Het afgetreden bestuur van de Afd. leerlingen was wel tevreden over de gang van zaken, al ondervond men weinig medewerking van de leerlingen.
In het Hoofdbestuur werd tot Commissaris benoemd de heer J. B. Tromp, in plaats van de heer v. d. Akker, die om diverse redenen had bedankt.

Bij de rondvraag drong de heer H. Grootendorst er op aan enige veranderingen aan te brengen in het Arbori-lied, daar de tekst niet altijd op de muziek past.
De Voorzitter sluit de vergadering.

Officieel gedeelte.

Hoofdbestuur:

Voorzitter: Th. Brans, Biezen 70, Boskoop, tel. 4.
Vice-Voorz.: H. G. Dekens, B.C. 175, Boskoop, tel. 282.
Secretaris: Th. H. H. Chr. Klumper, Rozenlaan 50, Boskoop, tel. 305.
Penningmeester: C. van Croos, Reyerskoop 34, Boskoop, tel. 478.
Bibliothecaris: J. Dijkhuis Jr., Zijde 86, Boskoop, tel. 203.
Hoeder Inf.bureau: J. D. den Hengst, Valkenburgerlaan 72, tel. 426.
Commissarissen: A. N. Ballego, Hofbrouckerlaan 20, Leiden; S. G. A. Doorenbos, Kwekerijweg 2, Den Haag; H. J. Grootendorst, B.C.-straat 219, Boskoop; J. B. B. Tromp, Rozenlaan 13, Boskoop; M. Boezewinkel en C. Bulk, resp. Voorzitter en Secretaris van het Leerlingenbestuur.

Bestuur afd. Leerlingen:

Voorzitter: M. Boezewinkel.
Vice-Voorzitter: J. de Greeff.
Secretaris: C. Bulk.
Penningmeester: L. D. Kramer.
Bibliothecaris: S. Gaastra.
Sportcommissaris: J. White.

Ere-leden:

- Ir. C. Ph. Moerlands, Oud-Directeur der School, Ringbaan West 119, Tilburg.
- P. A. Colijn, Oud-Burgemeester van Boskoop, Soestdijkerstraatweg 97, Hilversum.
- K. J. Perk, Oprichter Arboricultura, Al. Perkstraat 75, Hilversum.
- Dr. Ir. I. Rietsema, Oud-Bestuurslid, Directeur R.K. Tuinbouwschool, Breda.
- A. N. Ballego, Oud-Voorzitter, Hofbrouckerlaan 20, Oegstgeest.
- Dr. E. F. Jacobi, Directeur der School, Reijerskoop 50, Boskoop.
- W. Vijgen, Onder-Directeur der school, Valkenburgerlaan 71, Boskoop.

Museumcommissie:

M. Splinter, H. Bosch, Ch. Marchant, A. Zandijk.

Redactiecommissie:

J. Hagt, Th. Brans, Th. Klumper, J. B. B. Tromp, G. den Hoed.

Contributie:

Gewoon lid	minimum	ƒ 4.—	per jaar
Donateur	„	„ 2.50	„ „
Adspirantlid	„	„ 2.50	„ „
Lid voor het leven	„	„ 50.—	ineens
Entreegeld	„	„ 1.—	„

Belangrijk bericht voor onze leden in Indonesië.

Sinds korte tijd verzorgt Radio Hilversum Wereldomroep een speciaal groeten-programma voor planters in Indonesië.
Voor een vlot verloop van deze uitzendingen heeft de Wereldomroep de medewerking van Arboricultura gevraagd om een en ander aan onze in Indonesië wonende planters mede te delen. Er is dan ook de volgende regeling gemaakt:
U in Indonesië moet **aan Uw familie in Holland** berichten, dat U voor zulk een uitzending in aanmerking wilt komen. De in Holland verblijvende familie dient dan een aanvraag in bij de „Radio Nederland Wereldomroep", Afd. Prog. v. d. Koopvaardij, Postbus 137, Hilversum. — De Wereldomroep maakt dan een indeling en roept t.z.t. de familie in Holland op en deelt mede wanneer deze voor de microfoon moet komen. Dan is er nog voldoende tijd om per luchtpost te berichten wanneer de uitzending zal plaats vinden.
De uitzendingen vinden plaats op Dinsdag om de veertien dagen, ingaande 10 April 1951.

Het Museum van Arbori, met zeer veel interessante oude zaken op tuinbouw-gebied, zal vanaf 25 Juni 1951 in de bovenzaal van het Gemeentehuis in Boskoop worden tentoongesteld. De collectie zal daar enige tijd blijven: Het is de bedoeling dat de leerlingen van de school op een bepaalde dag de verzameling kunnen bekijken. De overige dagen blijven gereserveerd voor andere belangstellenden. Aanvragen tot bezichtiging dienen te geschieden aan de heer Bos, Proeftuin, Boskoop.

REDACTIECOMMISSIE.

Ter verduidelijking voegen wij hieronder toe de mededelingen, welke de Wereldomroep aan de in Holland wonende familie zendt.

Mededelingen.

Opname:

Let U goed op de in de uitnodigingsbrief genoemde data en tijden, waarop de **opname** van de groeten en de **uitzending** ervan plaats heeft.
Wij verwachten U voor de opname op de in bijgaande brief genoemde **Maandag** tussen 9.00 en 10.00 uur in het Restaurant van de **A.V.R.O.-Studio, 's Gravelandseweg 52 in Hilversum.** Woont U dichtbij, komt U dan zo vroeg mogelijk.
Terwijl U hier op het balcon van het Restaurant plaats neemt (aan het buffet zijn lichte verversingen verkrijgbaar), wordt zo nodig de door U opgestelde tekst gecorrigeerd en gerepeteerd, alvorens U aan de opname deelneemt.

Studio:

Aansluitend gaat het gezelschap naar een van de Studio's, waar na een korte inleiding van de omroeper en een muzikaal tussenspel het voor de microfoon uitspreken van de familiegroeten plaats heeft.
De opname is om 13.00 uur afgelopen.

Tekst:

De bijeenkomst van allen, die een groet komen uitspreken, draagt het karakter van een gezellige familie-reunie en het is natuurlijk de bedoeling om deze prettige sfeer ook naar de luisteraars op de ondernemingen over te brengen.
Laat ieder proberen de uit te spreken tekst zo aardig mogelijk te maken. Het gaat om **een hartelijk en opgewekt woord** van thuis. Ieders huiselijke en plaatselijke nieuwtjes geven variatie aan het gezamenlijk programma, op voorwaarde, dat U ze op prettige wijze weet te vertellen.
Spreekt U vooral **rustig** en **duidelijk**!

Inhoud:

Gebruik geen zinnen als: „Hallo, hier spreekt enz." — de omroeper kondigt U immers aan. En ook niet: „Wat leuk, dat je m'n stem kunt horen". — „Was er nu maar televisie" — „Hoe gaat het met je, met mij gaat 't goed en ik hoop van jou hetzelfde!", daar het geen voorgelezen brief, doch wel een vlot verteld verhaal dient te zijn.

Lengte:

De familiegroeten voor één planter('s-familie) bestemd mogen samen in totaal 130 à 150 woorden tellen, uitgesproken door één of twee personen. Naast twee volwassenen kan als derde een groet worden uitgesproken door b.v. een hier studerende zoon of dochter. In alle andere gevallen dienen verdere familieleden een spreekbeurt aan te vragen voor een later datum.

Lezen:

U kunt lezen van een getypt blaadje of — indien U de tekst ruim geschreven opstelt — van Uw eigen formulier.

U bespaart ons veel extra werk door ervoor te zorgen, dat U tekst minstens vier dagen voor de datum, waarop U naar Hilversum komt, in ons bezit is. Uw gegevens zijn onontbeerlijk bij het samenstellen van het draaiboek voor deze uitzending door de omroeper. Vult U daarom nauwkeurig in bovenaan op formulier 2: de **naam** van de **planter,** de **naam** van de **onderneming** (in het Nederlands) en de **plaats,** waar deze gevestigd is in Indonesië.
Achter „spreker 1" en „spreker 2" invullen de familierelatie, b.v. „vader",; „moeder", „zuster Bep", „verloofde; (naam)", „zoon Hans", etc. Voor kinderen tussen haakjes erachter de leeftijd opgeven.

Kinderen: Deelname van kinderen is toegestaan en zij vallen wat spreektijd betreft onder de volwassenen. Het meebrengen van kinderen onder de leeftijd van vier jaar moeten wij U ontraden.

Inzenden: Wanneer U de tekst heeft opgemaakt, neemt deze dan duidelijk geschreven of getypt (met regelafstand) over op de bijgevoegde formulieren en zendt U één ervan aan ons adres:

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP
Afd. Groetendienst,
Postbus 137, Hilversum.

Verhindering: Mocht U niet in de gelegenheid zijn om aan de opname van dti groetenprogramma deel te nemen, wil U dit dan zo spoedig mogelijk opgeven aan ons adres (zie hierboven). Er zijn vele aanvragen en wij kunnen dan nog bijtijds een andere plantersfamilie uitnodigen.

Uitzending: Hieronder volgen de uitzendtijden van deze programma's (ook in Nederland kan worden meegeluisterd):
Op **Dinsdag** (om de veertien dagen, ingaande 10 April 1951)
van 19.36 tot 20.01 uur **Java tijd,**
dit is van 13.06 tot 13.31 uur Ned. tijd,
op golflengten **13.96, 16.88 en 49.79 meter.**
Aansluitend volgt dan de uitzending voor Indonesië, die na 21.30 uur Java tijd in z'n geheel wordt herhaald. Aan het slot hiervan volgt dan opnieuw de uitzending van het eerder gegeven plantersgroetenprogramma van 19.36 uur Java tijd.

Herhaling:

van 22.58 tot 23.23 uur **Java tijd,**
dit is van 16.28 tot 16.53 uur Ned. tijd,
op golflengten **13.96, 1 .88, 1971 en 49.79 meter.**

Opgave: Wij zouden het zeer op prijs stellen, indien U deze uitzendtijden en golflengten zo spoedig mogelijk aan de planterfamilies wilt doorgeven. Eventueel dient de opgegeven **Java tijd** te worden omgerekend in de **plaatselijke tijd.**

Aanvragen: Families, die een groet voor een familielid planter, werkzaam in Indonesië, wensen uit te spreken kunnen een aanvraag inzenden aan: Radio Nederland Wereldomroep, Postbus 137 te Hilversum.
De opname heeft op Maandag om de veertien dagen plaats in de studio in Hilversum.

Kosten: Aan de deelname voor het uitspreken van deze groeten zijn voor U geen kosten verbonden. Wel komen reiskosten en die voor verteringen in het restaurant voor eigen rekening.

Reacties: Indien U naderhand van familie overzee bericht krijgt over de ontvangst van de door U uitgesproken groet, dan vernemen wij gaarne iets omtrent de kwaliteit van de ontvangst etc.
Door planters niet ontvangen groeten kunnen niet worden herhaald, wel kan voorrang worden verleend bij deelname aan een der volgende programma's.

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP
Afd. Progr. v. d. Koopvaardij,
Postbus 137, Hilversum.

Zoals U zult bemerken hebben slechts eens in de veertien dagen de uitzendingen plaats. Hierdoor ontstaat een behoorlijke spreiding. Talmt echter niet om Uw familie te berichten.

Afrika.

Van M. H. Uiterdijk kregen wij een interessante uiteenzetting over het leven in Oost-Afrika, waarvan wij hieronder een uittreksel laten volgen.

Momenteel ben ik geplaatst op een koffieonderneming of „Shamba", zoals dat hier heet.
Het klimaat is hier voortreffelijk, maar daarvoor zitten we dan ook op een hoogte van 1800 meter. Het grootste gedeelte van het jaar zou men zich niet zo dicht in de buurt van de „gloeiende" evenaar wanen.
Met de regen is het hier echter dikwijls huilen met de broek aan. Het laatste jaar is het wel zeer slecht gesteld. Sinds Mei 1950 is er nog geen behoorlijke regen gevallen en volgens het boekje gaan we nu nog weer twee droge maanden tegemoet.
Rondom de huizen plaatst men hier grote regenwatertanks, waar men in de droge tijd zijn was- en drinkwater kan gaan halen. Met mandiën moet men dus kalmpjes aan doen. Ja, 't is hier een ideaal land voor smeerpoetsen, die nog eens een extra lesje kunnen nemen bij de inheemsen!
De reis van de kust naar mijn plaats van bestemming heb ik deels per trein en deels per auto gemaakt. De trein waarmee ik reisde werd getrokken door een zeer zware locomotief met een ietwat vreemdsoortige habitus. Het is de rechtstreekse verbinding met Uganda en het eindpunt ligt aan het Victoriameer. Eerst stoven we door klapperbomenvelden heen, maar al vrij gauw begon de vegetatei de vorm van een echte Afrikaanse wildernis aan te nemen van uiterst dor en gedoornd struikgewas. Na 's nachts door het hoogland gereden te zijn, wat een vrij frisse geschiedenis was, bereikten wij 's ochtends het kleinste rubbergebied van Zuid-Afrika. Ten Noorden van het Victoriameer bevindt zich een wat groter gebied, maar dat is dan ook alles hier in de buurt. Later passeerden wij een gebied met sisal-cultuur. Daarna ging het weer geleidelijk aan de hoogte in door frisse groene vlakten (dank zij de juist gevallen regens!) met zebra's, struis- en casuarisvogels, wilde beesten en gazellen. Dit was het Nationale Park, dat zich 7½ mijl buiten Nairobi bevindt.
Nairobi is een jonge en zich sterk uitbreidende stad, zo groot als Leiden, met zeer goede luchtverbindingen naar alle richtingen. Binnenkort wordt de frequentie met Europa zelfs tot 10 maal per week opgevoerd! De stad telt minstens vijf grote hotels en bioscopen en naar verhouding het grootste aantal auto's ter wereld op San Fransisco na. Grote, hoge flatgebouwen schieten als paddestoelen uit de grond en de industrialisatie neemt schrikbarende vormen aan. De reis van Nairobi naar het Westen maakte ik per touring-coach. Na een tijdje geklommen te hebben, zit men al spoedig op een hoogte van 2500 meter of hoger en ziet coniferen, tarwe en frisse groene weiden met het mooiste Europese vee, wat men zich maar denken kan, zelfs zwart-bont Fries vee. Men is dan ook het grootste veeteeltgebied van Oost-Afrika binnengereden. Hoewel het zich alleen tot de Highlands beperkt is Kenya wel bij uitstek georiënteerd op veeteeltgebied, daarnaast koffie, tarwe, p.rethrum (waarvan Kenya het voornaamste uitvoerland te wereld is), thee, sisal, mais, suiker, wattle bark (wordt gebruikt voor het looien van leer en wordt zeer veel aangeplant) en zelfs vlas. Alles gaat evenwel in meerdere of mindere mate gepaard met het houden van vee.
Men treft hier van alles aan: perzikken, pruimen, sinaasappels, citroenen en luierende negers. In Uganda vindt men nog grote katoenaanplantingen.
Oost-Afrika is een plracht gebied, waarvan Kenya echter wel de kroon spant, hoewel de verschillen klimatologisch en geologisch zeer uiteenlopen (woestijnen in het Noorden, tropisch aan de kusten en subtropisch in de Highlands).
Kenya is slechts zeer weinig goede wegen rijk. De overige zijn in de regentijd onbegaanbaar en anders snuift men stof, wat samen met de diverse kuilen in de weg het rijden tot een waar genoegen maakt. Momenteel wordt de wegenaanleg wat meer serieus aangepakt, in hoofdzaak door aandringen van het publiek.
In 't uiterste Westen, met Eldoret als districtshoofdplaats, treft men zeer veel Zuid-Afrikanen aan. 't Zijn merendeels farmers en ze houden ieder jaar hun „Braaifeesten".
Zoals ik al schreef of niet schreef ben ik aan het trachten om me te specialiseren in de koffiebranche. Het is een aardige cultuur en er zit meer aan vast dan men zo oppervlakkig wel zou denken. Deze onderneming is ongeveer 280 acres groot, een van de kleinste uit de omgeving. De meeste zijn 500 acres, meest eenmansbedrijven. Dus geen grote maatschappijen.
De koffie, die hier groeit, is voornamelijk Arabica. Alleen de inheemsen mogen Robusta aanplanten. Het meest treft men de gewone single-stemvorm aan, daarnaast echter ook de multiple-stem, wat een nieuwere kweekwijze schijnt te zijn. Het verschil is daarin gelegen, dat de multiple-stem niet getopt wordt en men hem van het begin af aan drie of vier wiwilans laat vormen. De moederstam wordt, nadat zij gedragen heeft en de loten oud genoeg zijn, zo

laag mogelijk afgezaagd, ook weer niet al te laag, daar anders de nieuwe stammen, als zij ouder geworden zijn, gemakkelijk kunnen afbreken. Men verkrijgt nu dus meer de heestervorm. Aan iedere stam wordt na twee of drie jaar weer een nieuwe loot aangehouden, die na een jaar in productie is, zodat de koffie op die manier steeds jong gehouden wordt. De moederstam wordt schuin afgezaagd en de loot sluit zich in de loop der tijd om het snoeivlak, waardoor zij grotere stevigheid verkrijgt. Dit laatste is nodig, omdat zij bij de pluk in meerdere of mindere mate naar beneden gebogen wordt, waardoor de kans op breken groot is. Soms treft men stammen aan van meer dan drie meter lang, met een klein kruintje van bladeren. Mijn eerste indruk was dan ook die van een aardige brandhout-aanplant! De grote kans op breken willen wij nu ondervangen door iedere stam op 1.50 m te toppen.
Met het snoeien gaan wij vrij streng te werk. Zodra de tak voor meer dan een derde is afgedragen, wordt zij er afgeknipt. Voorts gaat alle secundaire vertakking eraf.
Speciaal in dit gebide schijnt de multiple-stem zeer goed te voldoen. Zij vereist minder snoei (dus minder arbeidskrachten) en daarnaast kan men verzekerd zijn van een regelmatige, vrij goede oogst, die hier twee keer per jaar plaats vindt.
Er komen hier twee regentijden voor, de zg. long-rains (April-Mei-Juni) en de short-rains (October-November), die, als ze doorkomen, gunstig zijn voor het planten. Dit jaar hebben we het echter zonder de short-rains moeten stellen.
De meest gewilde variëteit is wel de zg. Surutani (Sultan), die een zeer grote en helrood gekleurde bes geeft. Zij wordt gekenmerkt door een bruin gekleurd topblad.
De witte mier is zeer geschikt voor het schoonhouden van de stam en het velgen van de dopluis, die de plant zeer verzwakt.
Door de langdurige droogte vormt de witte koffieschildluis hier een ware plaag. Wij gebruiken hiertegen een mengsel van D.D.T. en Pyrethrum (9 lbs. op 4 gallons water). Het wordt op de stammen gesmeerd en werkt dus indirect, want het voorkomt, dat de mieren ode boom inkruipen en zich tegoed doen aan de hanigdauw en de luis op die manier in leven zou houden. De zwarte bladluis komt hier ook veel voor, maar daar wordt niets tegen gedaan.
Groenbemesters worden er over het algemeen niet aangeplant, uitgezonderd bij ons de Lucerne, waar het voornamelijk om extra veevoer gaat. Dit wordt gemalen en gebaald en vormt een welkome aanvulling, daar het aanwezige grasland niet toereikend is. Het nadeel van groenbemesters tussen de koffie is, dat er bij de pluk een groot deel van de oogst in verloren gaat. Om de grond tegen felle uitdroging te beschermen bedekt men deze op andere farms wel met een grasmat, waarvoor men dan speviaal grasland gereserveerd heeft, maar daarvoor is het gras op ons bedrijf te waardevol.
De afstand tussen de bomen ise ongeveer 8 voet in het vierkant. De bedoeling is, dat er t.z.t. jonge boompjes tussen geplant worden, afewisseld met een rij Lucerne. Zodra de oudere bomen voor de snoei gereed zijn, hebben de jonge hun gewenste hoogte bereikt. Mogelijk blijkt het in de practijk niet uitvoerbaar te zijn, dit moeten we nog afwachten.
Wij passen hier de biologisch-dynamische bemesting toe. De koemest wordt met de afgewerkte koffieschillen vermengd en daarna tussen de koffie gekruid.
De bereiding van de koffie geschiedt op de W.I.-methode. In de fermenteerbakken blijft zij gedurende twee nachten of soms langer, wordt daarna met de voeten gewalst en dan in goten gewassen. Eerst voert men de derde soort af (drijvers en schilletjes), daarna de tweede soort, die gekenmerkt wordt door het zich langzaam voortbewegen met de stroom over de andere koffie heen en uiteindelijk houdt men de eerste soort in zijn geheel over.
Het drogen geschiedt de eerste paar uur op rekken met goenimatten, waarna de vochtige koffie op cementen vloeren wordt uitgespreid. Op geregelde tijden worden er kleine hoopjes gemaakt en deze worden daarna weer uitgestreken om de vloer gelegenheid te geven op te drogen en ook om een regelmatige droging van de koffie te krijgen. Dit mag vooral niet te snel gaan met het oog op het kromtrekken van de boon.
De eerste paar dagen is de koffie nog lichtgrijs, daarna donkergrijs en begint al wat harder aan te voelen en als zij volkomen is opgedroogd vertoont zij een blauwgrijze tint en is keihard. De aflevering geschiedt in hoornschil. De Kenya-koffie wordt gekenmerkt door een groot gedeelte zilvervlies, wat er omheen blijft zitten.
Tussen de koffie staat om de vier rijen een rij bananen, die hoofdzakelijk voor grondverbetering dienen. Als zij vijf jaar oud zijn worden ze omgehakt en de wortels in stukken gekapt en uitgespreid, waarna een andere rij geplant wordt. De bastvezels zijn nuttig nuttig voor het dichtbinden van de goenizakken bij het transport naar de fabriek. Momenteel wordt alles, wat maar stam- of bastvezel is, verzameld en gedroogd, waarna het gebaald en gemalen wordt samen met de Lucerne. Dit is echter een noodgeval om op alle eventualiteiten voorbereid te zijn als de sprinkhanen eens een dolle sprong gaan nemen.
Over emigratie gesproken: binnenkort wordt er waarschijnlijk een emigratiebureau voor Oost-Afrika opgericht. De regering hier schijnt in principe geen bezwaar te hebben tegen Nederlandse emigranten.
De taal, die hier tot voorbij Zanzibar gesproken wordt is het „kiswahili", of kortweg Shawili genoemd.

De ontwikkeling van onze Nationale Luchtvaart Maatschappij nu K.L.M.

(Vervolg).
Fokker kocht de vertegenwoordiging van Douglas voor Europa en hield daardoor het contact met de K.L.M., doch kon zelf niet onmiddellijk omschakelen naar „geheel metaal"-bouw van vliegtuigen. In 1934 werd ook de eerste vlucht van Amsterdam naar de West uitgevoerd. De moeilijkheden, die men bij het uitvoeren van deze vlucht had te overwinnen waren uiteraard groot door de omstandigheid, dat een grote afstand over zee moest worden afgelegd. De vliegtuigen van die tijd hadden nog niet voldoende vliegbereik om ze zo lang achtereen te vliegen, tenzij grote brandstoftanks in de cabine werden ingebouwd. Men zag echter het grote belang in van een vliegtoch tnaar de west, die de band met het moederland zeker zou versterken.
Uit deze en andere overwegingen werd einde 1934 de Fokker F XVIII „Snip" uitgerust met 8 extra benzinetanks en een extra olietank en op de vijftiende December te middernacht vertrok de trouwe Fokker op de lange tocht naar Curaçao. Het vliegtuig kon 5500 liter benzine laden hetgeen voldoende was om een afstand af te leggen van ongeveer 5100 km. De bemanning bestond uit gezagvoerder Hondong, tweede bestuurder van Balkom (thans een der onderdirecteuren van de K.L.M.), navigator-telegrafist van der Molen en werktuigkundige Stolte.
De negentiende December steeg het vliegtuig op van Porte Praia (Kaap Verdische eilanden) voor de tocht over de Atlantische Oceaan. In het midden van dit traject was de duikboot K XVIII van de Kon. Marine gestationneerd, die voortdurende in contact stond met de „Snip" en voor de nodige peilingen zorgdroeg. De twintigste December landde het vliegtuig onder geweldige belangstelling behouden op het vliegtuig van Paramaribo en twee dagen later te Curaãao. Ook deze bemanning werd voor haar prestatie beloond met de benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.
Te Curaçao werd de „Snip" weer ingericht voor normaal lijnvervoer en de negentiende Januari 1935 werd in West-Indië de eerste Nederlandse luchtlijn geopend: Curaçao—Aruba vice versa. Spoedig hierop werd per schip een tweede Fokker F XVIII naar de West gezonden en het West-Indische bedrijf groeide snel. Natuurlijk heeft het nimmer in de bedoeling gelegen dit bedrijf te beperken tot een dienst tussen het ene West-Indische eiland en het andere. In de eerste plaats zocht men aansluiting met de intercontinentale lijnen der Pan American Airways. In 1936 werd de lijn Curaçao—Aruba doorgetrokken naar Maracaibo in Venezuela, hetgeen het voordeel met zich bracht, dat men via diensten van de P.A.A. en de Eastern Aailines in twee en een halve dag naar New-York kon reizen. In Januari 1937 werd het West-Indische net uitgebreid met een twee-wekelijkse dienst Curaãao—La Guaria, de haven van de Veneulaanse Hoofdstad Caracas. In Februari 1938 werd een wekelijkse verbinding geopend tussen Curaçao en Cero in Venezuela, terwijl in Mei 1938 de dienst Curaçao—Aruba—Maracaibo werd doorgetrokken tot Baranquillas.
Met deze gestadige ontwikkeling moest natuurlijk ook het vliegend materiaal met zijn tijd meegaan en werden de oude Fokkers vervangen door moderne en grotere toestellen, zoals de „Lockheed Super Electra" en de „Lockheed Loadstar".
Het jaar 1935 herinnerde de K.L.M. eraan, dat er ook nog tegenspoed bestond en dat zij dit ook zou ondervinden. Was reeds eind 1934 de „Uiver" in de Syrische woestijn ten onder gegaan, in April 1935 verongelukte de „Leeuwerik" onder gezagvoerder Soer door ijsafzetting te Brillen in Duitsland. In Juli van dat zelfde jaar de

„Kwikstaart" na de start bij Schiphol en een week later de „Gaai" op weg van Milaan naar Amsterdam in de Alpen. Ondanks tegenslag en achteruitgang in de vervoerscijfers vervoerde de K.L.M. dat jaar nog meer dan 100.000 passagiers tegen 86.000 in 1934.
Inmiddels had zich in Nederland zelf het luchtverkeer ook ontwikkeld. In Juli 1931 werd begonnen met het lijntje Rotterdam—Haamstede; in de loop der jaren (tot 1939) werd dit luchtnet uitgebreid met de verbinding Rotterdam—Haamstede—Vlissingen, welke lijn tijdens de zomermaanden werd doorgetrokken naar de Belgische badplaats Knocke. Verder de lijnen Amsterdam—Leeuwarden—Groningen, Amsterdam—Twenthe, Amsterdam—Eindhoven en Amsterdam—Texel. Vooral de dienst op Zeeland en op Texel mocht zich gedurende de zomermaanden in een grote belangstelling van het reizend publiek verheugen.
Ook naar Zuid-Afrika richtte de K.L.M. haar belangstelling. De eerste vlucht, welke naar Zuid-Afrika werd uitgevoerd, vond plaats in 1938. De zestiende December 1938 had in de Unie de feestelijke herdenking plaats van de overwinning op de Zoeloe-koning Dingaan, welke toen juist 100 jaar geleden door de Boeren aan de Bloedrivier was behaald. Voor deze vlucht, algemeen bekend als Dingaansvlucht, die de zesde December aanving, werd een Douglas DC-3, de „Reiger" gebruikt.
Een aardige bijzonderheid is, dat een van de drie schepen, waarmee de eerste Hollandse kolonisten onder leiding van Jan van Riebeek in 1662 naar Zuid-Afrika voeren, eveneens „Reyger" heette. Het vliegtuig „Reiger" had een bemanning van 5 koppen onder gezagvoerder Scholte. De gevolgde route was als volgt: Amsterdam, Marseille, Napels, Athene, Cairo, Wadi Halfa, Khartoem, Juba, Nairobi, M'beya, Broken Hill, Bulawaye, Pretoria, Johannesburg, Durban, Kaapstad. Zowel de heen- als terugreis duurde zes dagen.
In 1940, kort voordat Nederland in de tweede wereldoorlog betrokken werd, ondernam de K.L.M. weer een vlucht naar de Unie. In verband met de onmogelijkheid om over het grondgebied van oorlogvoerende landen te vliegen, werd deze vlucht vanuit Napels ondernomen. Ook voor deze tweede vlucht werd de „Reiger" gebruikt.
Na het binnenvallen van de Duitse troepen in Nederland op 10 Mei 1940, werd het voor de K.L.M. onmogelijk haar lijnen in Europa nog langer te exploiteren. De meeste vliegtuigen werden bij de eerste aanvallen op Schiphol en Waalhaven (Rotterdam) vernield of beschadigd.
Met de toestellen, die op dat moment buiten Nederland waren en nog een Douglas DC-3, waarmee op 12 Mei gezagvoerder Parmentier kans zag naar Engeland uit te wijken, werd nog geprobeerd enkele lijnen te vliegen. Zo werd de dienst Amsterdam—Batavia vanuit Napels gevlogen en later, nadat Italië de oorlog verklaard had, vanuit Lydda.
Deze toestand bleef gehandhaafd tot in 1942 de Japanners Nederlands Oost-Indië binnenvielen en onze vliegtuigen, na het uitvoeren van enkele gewaagde evacuatievluchten, naar Australië uitweken.
In Engeland werkte de K.L.M. gedurende de hele oorlog in charter voor de B.O.A.C. (British Overseas Airways Corporation) en vloog met grote regelmaat onder vaak zeer moeilijke omstandigheden het traject Bristol—Lissabon v.v., later door tot Gibraltar.
Het West-Indische bedrijf ondervond bij het uitvoeren van haar diensten ondanks de oorlog geen moeilijkheden en kon dan ook normaal blijven doorwerken. De exploitatie geschiedde zelfs onder zeer gunstige omstandigheden, daar het vervoer sterk toenam. In deze jaren werden zelfs enkele nieuwe lijnen geopend b.v. in 1941 Curaçao—Aruba—Kingston; in 1942 naar Havanna; in 1943 Curaçao—Miami en in 1944 Curaçao—Sint Maarten.
De leiding van de K.L.M. werd direct na de bezetting van Nederland overgedragen aan de Directie van de K.N.I.L.M., welke na de bezetting van Nederlands Oost-Indië uitweek naar Australië. Later werd de Directie verplaatst naar New-York, terwijl in 1943 de leiding der K.L.M., weer gescheiden van het K.N.I.L.M.-bestuur, naar Londen verplaatst werd.
De heer Plesman werd door de Duitsers gedurende 11 maanden gevangen gehouden. Daarna erd hij gedwongen in het Oosten van Nederland te gaan wonen. Daar heeft hij zich geheel gewijd aan de voorbereiding van de organisatie van de na-oorlogse K.L.M., terwijl de heer J. Martin de Directie in Den Haag waarnam.
Voor het hele personeel in Holland was er plotseling geen werk meer. Zij werden zo spoedig mogelijk ondergebracht bij overheidsinstellingen en particuliere bedrijven om hen aan de greep van de bezetter te onttrekken, die hen graag voor zijn oorlogsmachines had willen inschakelen.
Direct na de bevrijding van Nederland in 1945 vertrok de heer Plesman naar de Verenigde Staten om voor de K.L.M. vliegtuigen aan te schaffen. Namens de Nederlandse regering slaagde hij erin om van de regering der U.S.A. 14 Skymasters (Douglasvliegtuigen) te huren, waarmee in de herfst van 1945 de dienst Amsterdam—Batavia kon worden begonnen onder de naam (N)etherlands (G)overnment (A)ir (T)ransport. Van de Engelse regering werden 4 „de Havilland" vliegtuigen gehuurd, waarmee in September 1945 de luchtverbindingen in Nederland werden heropend. Deze diensten werden uitgevoerd onder de naam van „Regerings Vliegdienst". Voor het Europese verkeer kon spoedig een aantal Douglas „Dakota" vliegtuigen worden aangekocht en op 17 December 1945 opende de K.L.M. haar eerste na-oorlogse luchtlijn en wel van Amsterdam naar Kopenhagen en Malmö. In 1946 werden de diensten op Oslo, Stockholm, Praag, Zürich, Bazel, Lissabon, Brussel, Parijs en Londen heropend, terwijl voor het eerst in het luchtnet de plaatsen Madrid, Genève en Glasgow werden opgenomen.
In Holland moest onder zeer moeilijke omstandigheden worden begonnen, daar de laatste stenen, die op Schiphol nog op elkaar stonden, door de Duitsers bij het terugtrekken omvergehaald waren. Het platform en de starthanen zaten vol bomtrechters. Alle werkzaamheden aan de vliegtuigen moesten in de openlucht geschieden, terwijl de winter voor de nodige regen, sneeuw en vorst zorgde.
Ook de accomodatie voor de passagiers liet te wensen over. Op sommige stations was de wachtkamer in de buitenlucht.
Doch er werd gewerkt in Nederland en daarbuiten. Op Schiphol werden door de Gemeente Amsterdam 1850 arbeiders tewerkgesteld om het platform en de starthanen te repareren. Door rijk en gemeente werden houten barakken aangekocht. Aan de bouw van hangars, motorwerkplaatsen, motorproefbank enz., werd in de loop van 1946 begonnen en ondanks arbeidsconflicten, ongunstige weersomstandigheden en materialenschaarste met kracht doorgezet. Ook de bouw van woningen voor het overal uit den lande „aangezogen" personeel eiste alle aandacht.
Het hoofdkantoor in Den Haag bleek ook te klein en in afwachting van de voltooiing van de uitbreiding van het kantoor aan de Raamweg, moesten op 16 plaatsen in Den Haag kantoren worden gehuurd.
Door het aantrekken van veel nieuw personeel kwam onmiddellijk daarmee het probleem van de scholing van deze werkkrachten naar voren. Hiertoe werden in K.L.M.-verband cursussen gegeven met het doel om voor de verschillende diensten en afdelingen in zo kort mogelijke tijd gespecialiseerd personeel te verkrijgen.
Gedurende de oorlog had het vliegen over de Atlantische Oceaan zich geweldig ontwikkeld en met de opgedane ervaring en de gedurende deze periode ontwikkelde vliegtuigen werd het mogelijk geregelde luchtlijnen over deze Oceaan te exploiteren.
De K.L.M. volgde deze ontwikkeling met grote aandacht en in Februari 1946 werd met de eerste proefvluchten van Amsterdam naar New-York v.v. begonnen. Reeds in Mei van dat jaar kon een regelmatige tweemaal wekelijkse dienst tussen de Oude en Nieuwe Wereld worden geopend. Later werd deze verbinding doorgetrokken tot Curaçao en hiermede kwam de verbinding met West-Indië over de Noord-Atlantische Oceaan tot stand.
Tegen het einde van 1946 arriveerden eindelijk de lang verwachte „Lockheed Constellations" en deze werden ingezet op de lijn naar New-York.
Niet alleen naar Noord-Amerika richtte de K.L.M. haar aandacht. Ook andere continenten hadden haar belangstelling en zo werd op 6 Augustus 194 een nieuwe mijlpaal in de geschiedenis der K.L.M. bereikt, toen de eerste proefvlucht van Schiphol naar Zuid-Amerika vertrok. Deze vlucht was de eerste van een serie speciale vluchten, welke door de regelmaat, waarmee zij werden gevlogen, het karakter van een geregelde dienst kregen.
Hoewel met alle Zuid-Amerikaanse landen niet direct overeenkomsten konden worden gesloten, kwam men uiteindelijk toch tot overeenstemming en verdragen werden getekend, waarbij de K.L.M. vergunning kreeg tot het laden en lossen van lading op alle stations in Zuid-Amerika, welke werden aangedaan.
De Douglas DC-4, waarmede deze lijn werd begonnen, werden later vervangen door de snellere en grotere DC-6's, waarmede tot op dit ogenblik deze dienst nog wordt uitgevoerd.
Dat de K.L.M. nog niet uitgeput was in het opzetten van nieuwe lijnen bleek einde 1946, toen de eerste proefvlucht naar Zuid-Afrika werd gemaakt. Hier werd verder gebouwd op de contracten, welke reeds voor het uitbreken van de laatste wereldoorlog waren gemaakt. Na het uitvoeren van enkele proefvluchten kon in 1947, na het tekenen van een luchtvaartverdrag tussen Nederland en de Unie van Zuid-Afrika, een regelmatige luchtlijn op dit land worden geopend. Ook op deze lijn werd begonnen met DC-4 toestellen. Later ging men over op Lockheed Constellations, doch deze werden na enige tijd weer vervangen door DC-6 vliegtuigen.
8 Januari 1947 werd voor de K.L.M. een bijzondere dag. Door de

Senaat der Technische Hogeschool te Delft werd de President-Directeur der K.L.M. tot Doctor honoris causa in de Technische Wetenschappen benoemd. Dit was een prachtige waardering voor de stugge energie, de grote vakkundigheid en de grote plichtsbetrachting, waardoor de K.L.M. na de oorlog werd grootgemaakt.

(Wordt vervolgd).

Personalia.

J. G. BALLEGO †

Wij ontvingen het bericht van overlijden van de heer J. G. Ballego, oud-leraar van de R.T.S.

In de jaren 1902—1913 doceerde dhr. Ballego bloemisterij. Als leraar en mens stond hij zowel bij zijn collega's als leerlingen hoog aangeschreven. Vooral ook in latere jaren bleef hij steeds grote belangstelling tonen voor de R.T.S. en ook voor Arboricultura. Op de bijzondere bijeenkomsten was de heer Ballego steeds een persoonlijkheid, wiens aanwezigheid altijd op hoge prijs werd gesteld.

Hij ruste in vrede.

Ch. A. de Bruyn (1905) is reeds enige tijd uit Indonesië terug in Holland. Zijn adres is: Groot Hertoginnelaan 210, den Haag. Op Java werkte hij veel samen met

A. K. Kragt (1944) en zou het zeer op prijs stellen indien iemand hem het huidige adres van laatstgenoemde zou kunnen verschaffen. Wie kan daarvoor zorgen?

Bert Hamburger (1936) berichtte ons de geboorte van een dochter en een zoon, waarvoor onze hartelijke gelukwensen. Zijn adres luidt: R.O. Moesi en Landas, Palembang.

C. ten Kate (1940) is met verlof in Holland. Op de laatste feestavond was hij aanwezig en wilde zich eens op de hoogte stellen hoe alles in Boskoop was. Zijn adres hier te lande is: Singel 328, Dordrecht. Zal binnen zeer korte tijd weer naar Indonesië teruggaan.

R. W. Macdonald (1940). Dank voor je brief en het deed ons goed weer eens iets van je te horen. We zullen het op prijs stellen je het volgend jaar, als je met verlof komt, nog eens hier te zien. Zijn adres is: C.O. Sbr. Wadung, Kalisat, Djawa-Timur. Hij berichtte ons over

R. Nicolaï (1940) die na zijn verlof in Holland in 1950 weer terugging naar Djember om daarna naar Rhodesia te gaan. Nader adres is ons niet bekend. Hij berichtte dat

Paul Schel (1935) ook in Semarang heeft gewerkt, terwijl wij van Macdonald verder vernamen, dat

G. H. N. van Steenwijk (1935) bij de zelfde maatschappij werkzaam is op een nabijgelegen onderneming. Adres?

Hans Warnau (1941) wensen wij geluk met zijn huwelijk met Mej. A. E. Hefting, is met ingang van 1 April benoemd tot assistentstedebouwkundige bij de gemeente Amsterdam. Huidig adres: Burg. van Damstraat 15, Duivendrecht.

Frans Timmermans (1943) berichtte ons zijn huwelijk met Mej. Alida de Moel, waarvoor wij de beste gelukwensen zenden. Tegenwoordig adres: Meersen, Markt 19.

B. de Vries (1944). We waren verheugd weer eens iets van je te vernemen en te mogen constateren, dat je nog geheel bij Arbori hoort. Zie werkelijk eens wat tijd te vinden voor copie voor het orgaan. Buitenlandse copie wordt altijd graag gelezen. Ares: W.II. Fort San Sask. Canada.

P. J. Schuitemaker (1946) is nog in Chili. Hij berichtte ons zijn huwelijk met Miss Luciano Fontannaz, waarvoor onze beste gelukwensen. Laat ons eens iets naders horen over je werkzaamheden en de omstandigheden in het algemeen in Chili.

Pim Fromberg (1946. Zijn adres werd ons medegedeeld en luidt: Sg. Baleï; Kisaran, Sumatra.

N. Doornberg (1948). Ook van hem vernamen we alleen een adresopgave: Hessa, Kisaran, Sumatra.

C. J. Hudig (1948). Adres in Indonesië: Ond. Marihat, Pematang Siantar, SOK.

P. Palm (1948) bezorgde ons de bovengenoemde adressen, waarvoor dank. We kregen inzage van je brief aan de heer Jaboci.

M. H. Uiterdijk zond aan de directie der School een uitgebreid epistel, hetgeen ons werd doorgegeven voor het orgaan en dat in dit nummer is afgedrukt. Het zal voor velen interessant zijn eens iets uit dat deel van de ereld te vernemen. Adres, c/o Duru Rumu Est. Kiambu, Kenya, Br. East Africa.

A. S. Krol (1948) trad in het huwelijk met Mej. Anna v. d. Heide. Onze hartelijke gelukwensen. Adres: Tuinbouwinrichting „Hedera", Noordwolde (Fr.)

Mieke Tazelaar (1948) en

Dick van Werdt (1948) zijn in Februari in het huwelijk getreden. Wij wensen deze twee oud-leerlingen, die in hun schooltijd zoveel voor Arbori gedaan hebben, van harte geluk en veel voorspoed.

Jo Maters (1949) en

A. Koelmans (1949) trouwden in Maart en zijn gezamelijk naar Canada vertrokken. Ook voor hen onze beste gelukwensen en voorspoed in het nieuwe vaderland.

Willy van Driem (1948) werkt thans in Stockholm na een paar jaar in Indonesië gewoond te hebben. Is nog steeds val van de muziek en heeft van zijn overgespaarde geld een clavichord laten bouden. Adres: Rinkeby Plantskola, Danderyd, Sverige.

Joost van der Schoot (1948) werkt ook in Zweden, meest in de bossen als houthakker. Hij schreef ons een lange brief, waarvoor onze dank. Volgens „onze Joost" is er een schreeuwend tekort aan houthakkers in Scandinavië. Daarom: „Houthakkers aantreden". Adres: Rickebo-Hå vid Bollnäs, Sverige.

J. Kempen (1949) berichtte ons zijn huwelijk met Mej. M. F. de Lorm, waarvoor onze hartelijke gelukwensen. Adres: van Hogenbouclaan 77, Den Haag.

C. G. Verwer (1946) werkt als tuinemployé op de onderneming „Marikat" bij Pematang Siantar, Deli, Indonesië.

E. G. Buhr (1939) gaat in Duitsland een tuinbouwbedrijf beheren. Adres: Ammergau-Strasse 52 (23) Oldenburg i. O., West-Duitsland.

P. A. C. Zwanikken (1947) is naar Indonesië vertrokken. Adres: c/o Senembah Maatschappij, Medan, S.O.K.

C. P. M. van Empelen (1948) is van straat veranderd en woond nu Bethaniëstraat 1, 's-Hertogenbosch.

A. A. J. Timmers (1949) is kort geleden getrouwd met Mej. G. A. Bavelaar, waarvoor onze gelukwensen. Adres: R.O. „Moesi", Palembang, Sumatra.

W. de Beer (1939) berichtte ons de geboorte van een dochter, waarvoor onze felicitatie. Adres: van der Holstlaan 39, Hilversum.

A. J. M. van Liempt (1946) zit al 10 maanden in Australië. Adres: St. Anthony College, St. Anthony, Robertson, N.S.W.

F. v. d. Vegte (1949) berichtte ons de geboorte van een stamhouder, waarvoor onze gelukwensen. Adres: Dj. Kebondjati 92-94, Bandung, Indonesië.

Mevr. C. Idenburg-Berg (1948, toen ze nog Ki'i Berg heette) is van adres veranderd. Nieuw adres: Djalan Riouw 26, Boekit Besar bij Palembang, Sumatra.

Pim Hoekstra (?) woont nu 212 Queenstr., Ithaca, N.Y., U.S.A.

Bij Kon. Besluit is de heer Ir. A. W. van de Plassche, Directeur-Generaal van de Tuinbouw, benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw en ons lid de heer O. J. Loggers (1910) tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Wij wensen deze beide heren van harte geluk met hun onderscheiding.

EINDFUIF 5 JULI 1951, 'S AVONDS OM 8 UUR, IN HET VERENIGINGSGEBOUW AAN DE ROZENBOOMLAAN TE BOSKOOP.